

освіти в Україні. З огляду на це, як підсумок, пропонуємо декілька основних напрямів врегулювання зазначеної проблеми:

1. Створення соціально-психологічних інститутів (установ), які на законодавчій основі будуть надавати соціально-психологічну підтримку людям, котрі опинилися, наприклад, в умовах нерівного надання освітніх послуг. Сьогодні карантинні заходи сприяють надмірній тривожності учнів, студентів, їх батьків щодо результативності навчальної діяльності. Фахівці соціально-психологічних установ можуть допомогти позбутися подібних відчуттів.

2. Створення єдиного освітнього простору для людей. Тут вкрай необхідною буде допомога соціальних працівників.

3. Забезпечення сприятливих умов для роботи з людьми будь-яких цільових категорії та груп.

Бистріцький Артем Ігорович

artemb0607@gmail.com

студент бакалаврату спеціальності «Комп'ютерна інженерія»

Науковий керівник:

Франко Н.О., викладач кафедри філософії

ФСП КПІ ім. Ігоря Сікорського

РОЛЬ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ФОРМУВАННІ СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ ЯК СТРАТЕГІЇ КОМПЛЕКСНОЇ ОПІКИ НЕЗАХИЩЕНИХ ВЕРСТВ НАСЕЛЕННЯ В УКРАЇНІ

Сучасні інформаційні технології і власне їх формування є важливим кроком щодо створення ефективної стратегії нових та ефективних змін у соціально-політичному середовищі на шляху до євроінтеграції. З огляду на необхідність економічного зростання й трансформацію держаних процесів, впровадження інформаційних технологій має стати значним кроком у реалізації соціальної політики України щодо незахищених верств населення. Основна мета на цьому шляху – діджиталізація і поширення доступного й швидкого інтернету в невеликих містах та селах. Обізнаність населення щодо важливості використання

інформаційних технологій також має ефективно вплинути на економічний розвиток держави і зменшення бюрократії. Під цим оглядом актуальним виявляється розгляд основних проблем ефективного забезпечення розвитку інформаційних технологій і реалізації політики діджиталізації в різних вікових групах населення України.

З наступного року держава має активно запроваджувати цифрові зміни не тільки в бізнесі, але й серед населення. Завдяки проекту «Дія» будуть розгортатися послуги онлайн. Ці революційні зміни мають на меті відхід від старих і довготривалих бюрократичних процесів, оптимізацію ресурсів та швидкість сплати за державні послуги. Як вважають експерти, це є вагомим кроком на шляху євроінтеграції України, а також докорінною перебудовою застарілих процесів у соціальній сфері. Тому для ефективного розгортання процесу інформаційної трансформації треба скоординувати чіткий і послідовний план дій та Roadmap. Тобто, сегментувати пріоритетні цілі, основні етапи й час до впровадження інформаційних технологій на всій території України [1].

Діджиталізація – це тотальне переосмислення відносин між державою і населенням, метою якого є побудова гнучкої, прозорої та швидкої моделі компенсації державних послуг серед різних груп населення у різних куточках України незалежно від їх фінансового та соціального станів [2].

Багато розвинених країн вже давно побудували ефективну модель цифрової інфраструктури. Основна проблема, яку повинна вирішити держава, полягає в тому, щоб ефективно і швидко поширити інформаційні технології, якісний та швидкий інтернет, особливо в українських селах, де, за останніми даними, 70% шкіл не підключені до мережі інтернет. Так само й більшість населення, що проживає в невеликих містах, фактично не має можливості бути залученою до процесів діджиталізації. Мало того, це може бути витлумачено як своєрідна соціальна дискримінація, яка повинна бути ліквідована [3].

Однак це не єдині проблеми на шляху до цифрових реформ серед незахищених верств населення. Відсутність фахівців, кваліфікованих кадрів, які розуміються в цифровій індустрії, погане інтернет покриття, особливо в селах та велика вартість а

послуг є одними з найголовніших проблем, котрі повинні бути вирішені зараз. Одночасно треба вирішувати проблему комп'ютеризації, адже як свідчить статистика, більшість українських сіл не мають можливості користуватися комп'ютерною технікою через відсутність коштів. Крім того відсутність обізнаності серед деяких вікових категорій населення (насамперед 50 – 80 років) ставить під загрозу здійснення швидких цифрових реформ та їх розгортання в країні.

Однак, незважаючи на зазначені проблеми, фахівці позитивно оцінюють можливості формування і впровадження цифрових технологій в Україні. Адже ІТ-технології постійно зростають, активно розробляються різні мобільні додатки і сервіси онлайн (онлайн банкінг), які є безкоштовними та доступними для всіх верств населення незалежно від їх соціального стану. Як приклад, можна навести мобільний додаток «Дія», аналогів якому немає в усьому світі. Реалізація цього проекту покликана прискорити взаємодію між державою й населенням, полегшити рутину впровадження і збільшити цифрову освіченість серед людей [4].

Інформаційні технології насамперед мають спростити процес і прискорити час розрахунків за державні послуги. Однак для того, щоб ці тренди розвивалися, державі потрібні ефективні зміни та підтримка не тільки уряду, але й ІТ-компаній, які швидко й професійно допоможуть простимулювати зазначений процес. Безперечно, на швидкість розгортання цього процесу, негативно вплинув локдаун. Зокрема й тому, що фінансування було спрямоване переважно на медичні реформи, аніж інноваційні. Також велика кількість соціально незахищених українців не мають можливості користуватися гаджетами через їх високу вартість та загалом не мають доступу до мережі інтернет з огляду на високу вартість послуг. Тому держава на шляху до інформаційних змін має забезпечити гнучкість для соціально незахищених верств населення.

Отже, в Україні ще не досить ефективно розвинена сфера діджиталізації та ІТ в цілому. В багатьох населених пунктах населення страждає від того, що по-перше, не має можливості користуватися мережею інтернет, а по-друге, люди не спроможні купити необхідні їм гаджети через їх високу ціну. Але сучасні інформаційні технології швидко розвиваються, тому можна з

упевненістю застерегти, що Україна зовсім скоро посяде одне з провідних місць серед найпередовіших технологічних країн Європи й світу.

Список посилань

1. <https://politics.comments.ua/news/domestic-policy/didzhitalizaciya-v-ukraine-plyusy-i-minusy-661623.html>
2. <https://tqm.com.ua/ua/likbez/ua-articles/cyfrova-transformaciya-yak-lift-u-majbutnye>
3. <https://day.kyiv.ua/uk/article/ekonomika/didzhitalizaciya-ce-lyshe-pochatok>
4. <https://blog.liga.net/user/vomelchenko/article/35913>

Біда Поліна Сергіївна

bida.polina023@gmail.com

студентка бакалаврату спеціальності «Соціальна робота»

Науковий керівник:

Борисова Ю.В., кандидат соціологічних наук,
доцент ФМТДР Дніпровського національного
університету ім. Олеся Гончара

СТРУКТУРА ПСИХОЛОГІЧНОЇ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ СОЦІАЛЬНИХ ПРАЦІВНИКІВ ДО РОБОТИ З ЛЮДЬМИ ПОХИЛОГО ВІКУ

Сучасна глобальна демографічна ситуація характеризується збільшенням частки літніх людей. Ця тенденція простежується і в нашій країні, ускладнюючись тим, що досягнення похилого віку та вихід на пенсію для значної кількості представників «третього покоління» знаменується зниженням рівня і якості життя. Одночасно збільшується їхня потреба в медичних, економічних та соціально-психологічних послугах, зростає залежність від служб, які їх надають а, отже, від професіоналізму фахівців соціальної роботи, котрі працюють із зазначеною категорією населення. З огляду на це сьогодні вкрай актуальною є проблема вдосконалення системи підготовки фахівців сфери соціальної роботи з літніми людьми, зокрема щодо формування психологічної готовності до такої роботи майбутніх соціальних